

**Parlamentul României
Camera Deputaților**

Grupul Parlamentar al Alianței pentru Unirea Românilor

ÎNTREBARE PARLAMENTARĂ

În atenția: Doamnei Președinte Mirela Călugăreanu, Curtea de Conturi a României

Spre luarea la cunoștință: Membrilor Plenului Curții de Conturi a României; Comisiei pentru buget, finanțe și bănci a Camerei Deputaților

De către: Florin-Cornel POPOVICI, circumscripția electorală nr. 37 Timiș, Grupul Parlamentar AUR

Obiectul solicitării: *Follow-up privind caracterul evaziv și inadecvat al răspunsului nr. 78992/13.01.2026 la întrebarea parlamentară nr. 3140A/19.11.2025; gravitatea escaladării deficitului bugetar în 2025 și îndepărtarea dramatică de la angajamentele asumate față de Comisia Europeană și FMI (țintă de deficit 3% din PIB asumată până în 2030); solicitare de control aprofundat prioritar, raport special și analizarea oportunității sesizării organelor competente privind Fondul de rezervă bugetară 2023-2025; aspecte privind independența instituțională a Curții de Conturi a României.*

Stimată doamnă Președinte,

Prezenta întrebare de follow-up este formulată în temeiul **art. 64, 111 și 140 alin. (2) și (3) din Constituția României**, al **art. 34 lit. d) și i) din Legea nr. 96/2006** privind statutul deputaților și senatorilor, al **art. 202, 203, 212 și 213 din Regulamentul Camerei Deputaților** și al **art. 4 alin. (2) și art. 33 alin. (4) din Legea nr. 94/1992** privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, republicată.

Ea reprezintă răspunsul meu instituțional la comunicarea Curții de Conturi nr. **78992/13.01.2026**, prin care instituția pe care o conduceți a ales să răspundă unei interpelări parlamentare documentate, privind cel mai grav derapaj bugetar postaderare al României, printr-o trimitere la un link de pe propriul site. Această comunicare nu constituie un răspuns — este o **eludare a controlului parlamentar**, incompatibilă cu mandatul constituțional al Curții de Conturi și cu gravitatea situației documentate.

Gravitatea contextului s-a adâncit semnificativ față de momentul interpelării inițiale. Datele disponibile pentru **exercițiul bugetar 2025** indică un **deficit realizat de aproximativ 8,15% din PIB** — o reducere de doar **0,4-0,5 puncte procentuale** față de deficitul de **8,65% din PIB**

înregistrat la 31 decembrie 2024. Aceasta face extrem de puțin probabilă respectarea angajamentelor asumate de România față de **Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional** în cadrul Procedurii de Deficit Excesiv, care presupun o reducere anuală de circa **1,5 puncte procentuale** pentru atingerea unei ținte de **3% din PIB, respectiv 2,75% din PIB, până în 2030.** Cu o reducere reală de sub **o treime din ritmul necesar** în primul an de ajustare, România se îndreaptă spre o confruntare de amploare cu instituțiile europene și internaționale, cu consecințe directe și grave asupra finanțelor publice, accesului la fonduri europene și costurilor de finanțare suportate de stat.

Prezenta interpelare va demonstra că insuficiența răspunsului Curții de Conturi nu este un incident izolat, ci expresia unui **declin instituțional sistemic**, produs deliberat prin numiri politice succesive, prin demontarea standardelor de audit independent și prin prezența în funcții de conducere a unor personaje ale căror conexiuni politice și juridice sunt ireconciliabile cu exercitarea controlului extern independent. Absența unui control extern credibil și eficace a constituit un factor permissiv esențial în producerea crizei fiscale actuale.

I. SOLICITAREA ÎNȚIALĂ ȘI RĂSPUNSUL PRIMIT — ANATOMIA ELUDĂRII

La **19 noiembrie 2025**, am adresat Curții de Conturi întrebarea parlamentară nr. **3140A**, însoțită de o analiză documentată, demonstrând că Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului a fost utilizat în perioada **2023-2024** într-un cuantum de aproximativ **65 de miliarde de lei** (8-9% din totalul cheltuielilor bugetare), în vădită contradicție cu **art. 30 alin. (2) din Legea nr. 500/2002**, care limitează strict utilizarea FRB la cheltuieli urgente sau neprevăzute. Am solicitat, prin patru puncte concrete:

- Declanșarea unui control complet, aprofundat și prioritar asupra legalității constituirii, repartizării și utilizării FRB în 2023-2024;
- Verificarea dacă alocările FRB au reprezentat rectificări bugetare mascate, ocolind controlul parlamentar;
- Analiza impactului asupra deficitului bugetar (9,3% ESA — cel mai ridicat din UE) și a datoriei publice (54,8-55% din PIB);
- Transmiterea unui raport complet către Parlament, conform art. 140 alin. (2) din Constituție.

Răspunsul primit la **13 ianuarie 2026** (nr. 78992, semnat p. Președinte Mirela Călugăreanu) se rezumă la trei aserțiuni: că aspectele vizate au „*făcut anual obiectul analizei Curții*”; că raportul pe 2023 este disponibil online; că pentru 2024 se va elabora ceva similar. **Niciuna dintre cele patru solicitări concrete nu primește vreun răspuns.** Niciun termen. Nicio decizie. Nicio poziție față de obligația de sesizare penală. Niciun angajament de raport special. **O trimitere la un URL nu constituie exercitarea funcției de informare a Parlamentului — este eludarea sa prin formalism administrativ.**

II. CE CONFIRMĂ PROPRIUL RAPORT AL CURȚII — ARGUMENTE ÎMPOTRIVA PROPRIEI PASIVITĂȚI

Am analizat integral capitolul dedicat FRB (pag. 74-89) din **Raportul de audit financiar nr. 21949/19.03.2025**, aprobat prin Hotărârea Plenului nr. 324/27.03.2025 — documentul indicat chiar

de instituție ca răspuns. Constatările acestui raport sunt, din perspectiva controlului parlamentar, **autoincriminante**: Curtea știa, a documentat și a ales să nu acționeze conform obligațiilor legale.

A. Constatările oficiale ale Curții — ce a văzut și a ignorat

Concluzia nr. 1 (pag. 83): Suma de **31,92 miliarde lei alocată din FRB în 2023** reprezintă „*cea mai mare sumă distribuită din FRB în comparație cu toate exercițiile financiare precedente*” — aproximativ **5,2% din cheltuielile bugetului general consolidat**, față de o medie istorică de 0,2-1,9%.

Concluzia nr. 2 (pag. 83-84): **89,4% din suma totală alocată** (28,5 miliarde lei, prin 90 din 119 Hotărâri de Guvern) s-a realizat **cu derogare expresă de la art. 30 alin. (2) din Legea nr. 500/2002**. Curtea constată că „*ponderea alocărilor cu derogare a fost realizată în condițiile în care a fost ignorată practic esența modului de funcționare a FRB*” — adică: deturnare sistematică de la destinația legală.

Concluzia nr. 3 (pag. 84-85): Curtea constată că „*nu există criterii clare de clasificare a cheltuielilor care pot fi finanțate din FRB*” și exemplifică alocări fără caracter urgent sau neprevăzut: cheltuieli de personal recurente, programe planificate, cofinanțări europene, proiecte de asistență externă.

Concluzia nr. 4 (pag. 85-87): Raportul confirmă explicit că „*rectificarea bugetară a fost înlocuită cu utilizarea FRB*”, că „*în 2023 nu s-a efectuat nicio rectificare a bugetului de stat*” și că OUG nr. 73/2023 și OUG nr. 90/2023 au constituit instrumentele juridice prin care s-a construit un „**buget paralel**” în afara controlului parlamentar — **exact teza centrală din analiza mea**.

B. Ce nu face raportul — prăpastia dintre constatare și acțiune

În ciuda gravității constatărilor, raportul se încheie cu **două recomandări administrative adresate Ministerului Finanțelor** — entitatea care a orchestrat mecanismul denunțat. Nicio sesizare penală. Niciun raport special transmis Parlamentului. Nicio urgentare pentru 2024. Nicio verificare a destinației finale la beneficiari.

Din perspectiva controlului extern independent, formularea de recomandări adresate autorului unei abateri sistemice, în absența oricărei consecințe juridice, **nu reprezintă exercitarea funcției de control — reprezintă simulacrul său**. O instituție de control care constată, recomandă și revine la cursul obișnuit al activității nu exercită mandatul constituțional — îl ilustrează formal.

C. Exercițiul 2024 — dimensiunea neacoperită

Dacă 2023 reprezenta, în aprecierea Curții înseși, un record absolut și o abatere majoră, **2024 este structural mai grav și a rămas complet neauditat** la data transmiterii răspunsului:

- **64-65 miliarde lei** alocate din FRB — de aproximativ **47 de ori** mai mult decât suma prevăzută inițial în bugetul aprobat, conform Consiliului Fiscal;
- **8-9% din totalul cheltuielilor bugetare** — pondere incompatibilă structural cu statutul de fond de rezervă excepțional;
- **Deficit bugetar ESA de 9,3% din PIB** — cel mai ridicat din Uniunea Europeană, aproape de trei ori media UE;

- **Datorie publică de 54,8-55% din PIB**, cu proiecție de depășire a pragului Maastricht în 2026;
- **Procedura de Deficit Excesiv activată**, cu cerință de ajustare de 5,6-6,3 puncte procentuale din PIB până în 2030.

Că instituția supremă de audit extern al României nu dispune, la **13 ianuarie 2026**, de nicio investigație prioritară privind un exercițiu bugetar care a generat **cel mai mare deficit din istoria post-aderare a țării** este, în sine, o constatare de gravitate instituțională extremă.

III. CRIZA FISCALĂ DIN 2025 — DOVADA IREVERSIBILITĂȚII DERAPAJULUI ÎN ABSENȚA CONTROLULUI EXTERN EFICACE

Datele preliminare privind execuția bugetară a **anului 2025** adaugă o dimensiune critică acestui dosar și demonstrează că pasivitatea instituțională a Curții de Conturi nu a fost lipsită de consecințe reale.

A. Deficitul din 2025 — reducere insuficientă față de angajamentele externe asumate

România a realizat în 2025 un deficit bugetar de aproximativ **8,15% din PIB** — față de **8,65% din PIB înregistrat la 31 decembrie 2024**. Aceasta reprezintă o reducere de doar **0,4-0,5 puncte procentuale** față de exercițiul anterior. Această cifră trebuie pusă în relație directă cu angajamentele asumate de România față de **Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional** în cadrul Procedurii de Deficit Excesiv:

- Ținta asumată: reducerea deficitului la **3% din PIB**, respectiv **2,75% din PIB**, până în 2030;
- Ritmul de reducere necesar: aproximativ **1,5 puncte procentuale pe an**, pentru parcurgerea unui decalaj de 5,4-5,9 puncte procentuale în 6 ani;
- Ritmul realizat efectiv în 2025: **0,4-0,5 puncte procentuale** — adică **sub o treime din ritmul minim necesar**.

Această discrepanță nu este o abatere tehnică sau o dificultate conjuncturală. Este proba că traiectoria de ajustare asumată față de instituțiile internaționale **nu este urmată**. La ritmul actual de reducere a deficitului, România ar atinge ținta de 3% din PIB abia în jurul anului **2040** — adică cu **10 ani mai târziu** față de termenul asumat.

B. Consecințele probabile ale nerespectării traiectoriei de ajustare

Nerespectarea traiectoriei de ajustare asumate față de Comisia Europeană și FMI antrenează un set de consecințe cu impact direct și sever asupra României:

- **Suspendarea sau reducerea accesului la fonduri europene** — art. 23 din Regulamentul (UE) 2021/1060 permite Comisiei să suspende angajamentele sau plățile în cazul în care un stat membru nu ia măsuri eficace pentru corectarea deficitului excesiv. România riscă pierderea sau blocarea unor miliarde de euro din fonduri structurale și de coeziune, tocmai în condițiile în care absorbția fondurilor europene rămâne principalul motor al investițiilor publice;
- **Escaladarea costurilor de finanțare a datoriei publice** — agențiile de rating (Moody's, S&P, Fitch) monitorizează conformitatea cu angajamentele din Procedura de Deficit Excesiv. O abatere vizibilă față de traiectoria asumată sporește probabilitatea unei retrogradări a

ratingului suveran, cu efect imediat de creștere a randamentelor la titlurile de stat. La un stoc de datorie publică de 54,8-55% din PIB și cu randamente deja de 5,5-6% anual, fiecare punct procentual suplimentar al costului de finanțare echivalează cu sute de milioane de lei în cheltuieli anuale suplimentare cu dobânzile — bani publici care nu vor mai ajunge în investiții, sănătate sau educație;

- **Deteriorarea relației cu FMI și limitarea capacității de acces la finanțare de urgență** — în contextul unei crize globale sau al unor șocuri externe, nerespectarea angajamentelor față de FMI reduce semnificativ capacitatea României de a negocia programe de sprijin sau linii de finanțare preventivă;
- **Pierderea credibilității instituționale la nivel european și consolidarea percepției unui stat cu finanțe publice cronicizat dezechilibrat** — cu consecințe pe termen lung privind cofinanțarea proiectelor de infrastructură, eligibilitatea pentru instrumente financiare europene și negocierea Cadrului Financiar Multianual post-2027;
- **Obligativitatea unor măsuri de austeritate bruște și disproporționate** — cu cât ajustarea este amânată, cu atât corecția viitoare va trebui să fie mai severă și mai concentrată în timp: creșteri de taxe, reduceri de salarii și pensii în sectorul public, înghețarea investițiilor. Costul social al acestei ajustări va fi suportat de cetățeni, nu de cei care au generat dezechilibrul.

C. Legătura directă cu mecanismul FRB — cauză și efect

Deficitul din 2025 nu este independent de utilizarea masivă a FRB în 2023-2024. Există o **relație cauzală directă**, documentată și de propriul raport al Curții de Conturi:

Prin substituirea rectificărilor bugetare transparente cu alocări discreționare prin FRB, Guvernul a finanțat, în 2023-2024, cheltuieli recurente structurale — salarii, asistență socială, transferuri curente — fără a le include transparent în construcția bugetară inițială. Aceste cheltuieli nu au dispărut în 2025 — ele au creat **angajamente structurale greu reversibile**: o forță de muncă bugetară cu salarii majorate, sisteme de protecție socială cu niveluri ridicate de beneficii, transferuri către UAT-uri și ordonatori de credite care au ajuns să depindă structural de alocările FRB. Reducerea deficitului cu ritmul necesar ar presupune tăierea cheltuielilor care au fost finanțate tocmai prin FRB — o operațiune politic și social extrem de dificilă, cu impact direct asupra populației.

Cu alte cuvinte: **mechanismul FRB denunțat în interpelarea mea inițială nu a fost doar o problemă de legalitate bugetară — a fost instrumentul prin care s-a construit imposibilitatea ajustării fiscale**. Iar Curtea de Conturi, constatând faptele în 2023 și neacționând, a permis ca același mecanism să fie aplicat la scară dublă în 2024 și să genereze cheltuieli structurale cu care România va fi confruntată ani de zile.

IV. RELAȚIA CAUZALĂ DINTRE INACȚIUNEA DIN 2023 ȘI ESCALADAREA DIN 2024-2025

Există o întrebare pe care Curtea de Conturi trebuie să și-o asume public: **de ce Guvernul Ciolacu nu doar că a ignorat constatările din 2023, ci a dublat suma alocată prin FRB în 2024 și nu și-a însuit niciuna dintre recomandările Curții?**

Răspunsul, din perspectiva teoriei instituționale a controlului public, este direct: pentru că a putut. Un actor politic rațional, confruntat cu constatările Curții pe 2023 — ilegalități documentate, 89,4% derogări, buget paralel confirmat — a evaluat consecințele reale: **zero sesizări penale, zero raport special, zero presiune parlamentară generată de Curte, două recomandări administrative**

adresate chiar entităţii responsabile. Concluzia logică a acestui calcul este că riscul utilizării FRB la scară dublă în 2024 este complet acceptabil.

Aceasta nu este speculaţie. Este un mecanism cunoscut în teoria controlului public sub denumirea de **capturare reglementară pasivă**: o instituţie de control care constată fără să sancţioneze nu descurajează abaterea — o legitimează implicit. Prin publicarea unui raport care confirmă ilegalităţile şi prin absenţa oricărei consecinţe juridice, Curtea de Conturi a emis, involuntar sau nu, **un semnal verde pentru escaladare**

Mai mult, raportul pe 2023 a fost publicat la **19 martie 2025** — la **15 luni** după încheierea exerciţiului bugetar şi după **alegerile din noiembrie-decembrie 2024**. Constatările privind cel mai mare FRB din istoria României nu au fost disponibile cetăţenilor şi aleşilor în timp util faţă de procesul electoral. **Temporizarea instituţională, indiferent de cauza sa, a avut efecte politice concrete şi verificabile.**

V. DECLINUL INSTITUȚIONAL SISTEMIC AL CURȚII DE CONTURI — CAUZE STRUCTURALE

Comportamentul descris nu poate fi înțeles fără referire la contextul structural și politic al instituției. Ceea ce se observă în dosarul FRB nu este o eroare punctuală — este expresia unui **declin consolidat pe mai mult de trei decenii**, produs prin mecanisme identificabile și documentabile.

A. Viciul structural original: numirea politică a Plenului

Membrii Plenului Curții de Conturi sunt numiți de Parlament prin vot politic, pentru mandate de 9 ani, în absența unei proceduri credibile de evaluare a competenței sau independenței. Aceasta înseamnă că instituția care trebuie să controleze executivul este populată prin negocieri între partidele care formează majorități parlamentare. **Controlorul este, structural, dependent de controlat sau de aliații săi politici** — un paradox de arhitectură instituțională ce contravine standardelor europene ale instituțiilor supreme de audit (ISSAI 10 și Declarația de la Mexic privind independența instituțiilor supreme de audit).

Pe parcursul a **32 de ani**, cu precădere sub guvernările și influența **Partidului Social Democrat**, acest mecanism a transformat Curtea de Conturi dintr-un organ de control independent într-un instrument de gestiune politică a riscurilor de audit — o instituție care poate fi mobilizată selectiv împotriva adversarilor politici și protejată față de executivele aliniate politic. Rezultatul este o instituție cu rapoarte tot mai întârziate, sesizări penale tot mai rare și recomandări tot mai ineficace, cu reputație internațională erodată progresiv.

B. Moștenirea Busuioc — demontarea deliberată a standardelor de audit

Un moment de inflexiune negativă determinant a fost numirea lui **Mihai Busuioc** ca Președinte al Curții de Conturi în **2017**, în contextul proiectului politic al lui **Liviu Dragnea** de neutralizare și subordonare a instituțiilor de verificare și echilibru. Numirea s-a produs pe fondul unei strategii deliberate de plasare a unor figuri politice loiale în fruntea instituțiilor cu rol de control extern, în paralel cu ofensiva legislativă împotriva Codurilor Penale și a independenței judiciare caracteristică acelei perioade.

Sub conducerea sa, Curtea de Conturi a consolidat un model operațional în care **constatarea înlocuiește sancționarea, recomandarea înlocuiește sesizarea, și formalismul înlocuiește eficacitatea**. Standardele de proactivitate, de sesizare penală și de raportare urgentă față de Parlament au coborât sistematic. Actualul comportament față de dosarul FRB este, în mare măsură, **moștenirea acestei perioade de demontare deliberată a capacității de control independent**.

C. Aspecte privind percepția independenței instituționale

Un element care ridică semne de întrebare din perspectiva percepției publice asupra independenței instituționale este prezența dlui Ion Mocioalcă în funcția de Vicepreședinte al Curții de Conturi, în contextul unor situații public mediatizate ce impun necesitatea clarificării situației din perspectiva normelor de integritate și a standardelor privind evitarea conflictelor de interese.

Referirile la aceste relații publice sunt formulate exclusiv în scopul evaluării existenței unui posibil conflict de interese aparent, care, chiar în absența unor constatări judiciare definitive, poate afecta percepția de imparțialitate și independență a instituției.

Se impune clarificarea modului în care Curtea de Conturi asigură, în astfel de situații, respectarea deplină a principiilor de imparțialitate, independență și evitare a conflictelor de interese, astfel încât orice suspiciune rezonabilă privind existența unui posibil conflict de interese aparent să fie înlăturată prin măsuri instituționale concrete și transparente.

VI. CALIFICAREA JURIDICĂ A OMISIUNILOR CURȚII DE CONTURI

A. Eludarea obligației de răspuns substanțial la controlul parlamentar

Art. 111 alin. (1) și art. 140 alin. (2)-(3) din Constituție obligă Curtea de Conturi să furnizeze Parlamentului informațiile solicitate și să raporteze cele constatate. Trimiterea la un document preexistent, disponibil public, nu satisface această obligație atunci când solicitarea parlamentară vizează o analiză specifică, cu patru cerințe concrete la care nu s-a răspuns. Aceasta reprezintă o eludare a controlului parlamentar prin formalism administrativ.

B. Neexercitarea obligației de analiză privind sesizarea organelor competente

Art. 33 alin. (4) din Legea nr. 94/1992 prevede obligația Curții de a sesiza organele de urmărire penală atunci când constată indicii de infracțiuni.

Raportul pe 2023 confirmă că 89,4% din alocările FRB s-au efectuat cu derogare expresă de la destinația legală și că mecanismul a ocolit sistematic aprobarea parlamentară. Aceste fapte pot constitui potențiale indicii ce impun analiza oportunității sesizării organelor competente, în condițiile art. 33 alin. (4) din Legea nr. 94/1992, pentru a stabili dacă sunt întrunite elementele constitutive ale unor eventuale infracțiuni prevăzute de legea penală, inclusiv sub aspectul abuzului în serviciu sau al altor fapte care ar putea aduce atingere legalității utilizării fondurilor publice.

În măsura în care aceste constatări ar întruni elementele prevăzute de lege pentru sesizarea organelor de urmărire penală, neanalizarea oportunității unei astfel de sesizări ridică o problemă de conformitate cu obligațiile instituționale prevăzute de art. 33 alin. (4) din Legea nr. 94/1992.

C. Absența raportului special față de Parlament

Art. 4 alin. (2) din Legea nr. 94/1992 prevede că, la cererea Camerei Deputaților sau a Senatului, Curtea controlează modul de gestionare a resurselor publice și **raportează cele constatate**. Această obligație de raportare specifică **nu poate fi satisfăcută prin raportul public anual de activitate** — un document general care nu conține analiza specifică solicitată și nu produce efectul de informare parlamentară dedicată pe care îl presupune controlul parlamentar efectiv.

VII. SOLICITĂRI CONCRETE, TERMENE ȘI CONSECINȚE

Față de toate cele expuse mai sus, solicit în termen de maximum 30 de zile confirmarea primirii prezentei interpelări și comunicarea poziției instituționale față de fiecare dintre următoarele cerințe:

1. **DECLANȘAREA IMEDIATĂ a unui control aprofundat și prioritar** dedicat Fondului de rezervă bugetară pentru **exercițiul bugetar 2024**, separat de procedura standard de audit anual, investigând explicit: (a) volumul total al alocațiilor față de prevederile inițiale aprobate; (b) respectarea sau nerespectarea art. 30 alin. (2) din Legea nr. 500/2002; (c) existența rectificărilor bugetare mascate; (d) criteriile de selectare a beneficiarilor și dimensiunea discreționară a alocațiilor; (e) impactul cuantificabil asupra deficitului bugetar ESA de 9,3% din PIB și asupra traiectoriei datoriei publice.
2. **EXTINDEREA CONTROLULUI la exercițiul 2023** prin verificarea destinației finale la nivelul beneficiarilor direcți (UAT-uri, ordonatori de credite), pentru a stabili dacă sumele alocate prin HG-uri au fost utilizate conform scopurilor declarate sau au servit altor destinații, cu sau fără justificare legală.
3. **INIȚIEREA UNUI AUDIT SPECIFIC privind angajamentele asumate față de Comisia Europeană și FMI** în cadrul PDE, cu evaluarea gradului de conformitate a execuției bugetare 2025 față de traiectoria de ajustare asumată, a riscurilor de nerespectare a termenelor și a implicațiilor privind accesul la fonduri europene și costul datoriei publice. Această analiză trebuie să includă cuantificarea impactului utilizării FRB ca instrument structural de cheltuieli recurente asupra ireversibilității angajamentelor bugetare și a dificultății ajustării fiscale.
4. **ANALIZAREA OPORTUNITĂȚII FORMULĂRII UNEI SESIZĂRI PENALE.** Analizarea oportunității formulării unei sesizări penale, în temeiul art. 33 alin. (4) din Legea nr. 94/1992, către organele competente, în cazul în care, în urma verificărilor efectuate, se constată existența unor potențiale indicii de încălcare a legii penale privind:
 - (a) utilizarea FRB cu derogare sistematică de la destinația legală;
 - (b) construirea unui mecanism de alocare care ar putea avea impact asupra transparenței și corectitudinii execuției bugetare.
5. **TRANSMITEREA CĂTRE CAMERA DEPUTAȚILOR a unui RAPORT SPECIAL DEDICAT** privind FRB 2023-2024 și conexiunile sale cu criza fiscală din 2025, conform art. 140 alin. (2) din Constituție coroborat cu art. 4 alin. (2) din Legea nr. 94/1992, cuprinzând toate constatările, abaterile, responsabilitățile și măsurile dispuse. **Termen: maximum 90 de zile de la primirea prezentei interpelări.**

6. **COMUNICAREA PUBLICĂ a poziției Curții de Conturi față de eventualul conflict de interese aparent** generat de prezența dlui Ion Mocioalcă în funcția de Vicepreședinte, în condițiile relațiilor personale documentate public cu persoane cercetate penal pentru infracțiuni economice grave, implicate în contracte publice care fac sau pot face obiectul controlului Curții. Solicit comunicarea măsurilor concrete adoptate pentru asigurarea independenței și imparțialității procedurilor de audit în cazurile cu relevanță față de aceste relații.
7. **PUBLICAREA INTEGRALĂ** pe site-ul Curții de Conturi a tuturor Hotărârilor de Guvern privind alocările din FRB în 2023 și 2024, cu justificările de urgență sau caracter neprevăzut invocate, pentru a permite verificarea conformității cu art. 30 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 de către Parlament, societatea civilă și instituțiile europene.

VIII. AVERTISMENT INSTITUȚIONAL

România traversează, în acest moment, criza fiscală cea mai gravă din era post-aderare. Deficitul de 8,15% realizat în 2025, la mai puțin de o treime din ritmul de ajustare asumat față de Comisia Europeană și FMI, anunță consecințe sistemice severe: risc de suspendare a fondurilor europene, escaladarea costului datoriei publice, deteriorarea ratingului suveran și necesitatea unor ajustări fiscale bruște, cu impact direct asupra nivelului de trai al populației.

Mecanismele care au generat această criză — în special utilizarea FRB ca buget paralel extins la scară fără precedent în 2023-2024 — au fost documentate oficial de chiar Curtea de Conturi. Și nu au generat nicio consecință juridică. **Această absență a consecințelor este, în sine, o politică instituțională — și Curtea de Conturi poartă o parte a responsabilității pentru starea în care se află finanțele publice ale României.**

Avertizez că **absența unui răspuns substanțial la prezenta interpelare va fi sesizată Comisiei pentru buget, finanțe și bănci a Camerei Deputaților, Biroului Permanent, Comisiei de la Veneția și, prin canalele instituționale disponibile, Comisiei Europene — Direcția Generală ECFIN și Curții Europene de Conturi**, ca element al unui tablou mai larg al eroziunii mecanismelor de control democratic și de stat de drept în administrarea finanțelor publice din România. Voi solicita, de asemenea, în Parlament inițierea unei dezbateri privind procedura de numire politică a Plenului Curții de Conturi, incompatibilă cu standardele ISSAI și cu Declarația de la Mexic privind independența instituțiilor supreme de audit.

Curtea de Conturi a României are, în acest moment, oportunitatea de a demonstra că mai poate funcționa ca instituție de control independent. **Răspunsul la prezenta întrebare parlamentară va fi, în sine, un indicator concludent al acestei capacități.**

Solicit comunicarea unui răspuns scris, motivat în fapt și în drept, în termenul legal.

Cu deosebită considerație,

Deputat Florin-Cornel POPOVICI,
Circumscripția electorală nr. 37 Timiș